

súgópéldányba is bevezeti. (V. ö. Rövidítés.)

Megjátszani. Ezen szó alatt nem a szerep eljátszását kell érteni, hanem egy nehéz és nevezetes momentumnak kiaknázását, egy briliáns rész bravúros megoldását ideális művészi értelemben. (Valószínűleg nem színészi meghatározás szerint Tóth Béla a szót »üres izetlenség«-nek nevezi, mely »nem mond semmit.« »Pesti Hirlap« 1896. szept. 8. »Járványok« c. tárcájában, a III. hasábjában.) Használják olyan értelemben is, hogy a »szerepet megjátszottak«, vagyis jól (alaposan) játszott.

Megjátszani minden szót. (Színészszargon.) Arra a színészre alkalmazott kifejezés, aki a szerepe minden részét hangsúlyozza, élénken gesztikulál hozzá és oly játékokat alkalmaz, amely felesleges.

Megjátszott cselek, dráma 3 felv. Írta: Sziglieti Ede. (A költő első színműve.) Bem. 1835. márc. 24. Budán.

Megmenteni az előadást. A jó előadás előfeltétele a művészi, szabatos, pontos összjáték. A színházi előadást óraműhöz lehet hasonlítani, melyben minden kerekeseznek, minden hajszálrugónak megvan a maga szerepe. A legkisebb zavaró momentumnál felborulhat a legjobb előadás. Egy szereplő hirtelen rosszul lesz, egy másikat hirtelen cserbe hagyja a memóriája, harmadik egy fontos kelléket künn felejt az öltözőjében stb., stb. Ilyenkor ha a színész színen szereplő társa hirtelen ötlettel el tudja vonni a közönség figyelmét, addig, míg az előadás a rendes mederbe lép — megmentette az előadást. Még a mondottaknál is sokkal nagyobb a zavar a színháznál, ha a főszereplő előadás napján lemondja az előadást. Ilyenkor futkosás, kapkodás van, míg egy bátor helyettest tudnak keríteni, aki aztán beugrik és megmenti az előadást. Minden nagyobb színháznál van ilyen tartalék-színész, akinek alkalomadtán megvan a bátorsága bármily nagy szerepben kiállni a színpadra és ezáltal lehetővé tenni az előadást.

Megnyitó előadás. Az első, beköszöntő színelőadás neve.

Megoldás, a színdarab cselekvényének egyik főrése.

Megtörni a darabot. Próbák alkalmával használják a rendezők ezt a kifejezést, mellyel azt jelzik, hogy a készülő darab minden részletét megismeretik a színészekkel, akiktől viszont megkövetelik, hogy nagy általánosságban tudják is a szerepüket. Az ilyen alapos próbák eredményezik a színészek tájékozódási lehetőségét, — amire úgy mondják, hogy megtörték a darabot, — azaz tisztába jöttek a szöveg technikai részével.

Megy kifejezés arra értendő, hogy valamely színdarab műsorra van kitűzve; tehát ha valamely napra »Bánk bán« van előjegyezve, arra úgy mondják színészkörökben, hogy »ma Bánk bán megy«. Sajnos, ezt is a németből vettük át. A régi s helyes magyarságú kifejezése ez: »Ma Bánk bánt játsszák.«

Megyaszi Máté Jenő, színész, sz. 1884. jan. 24-én, Kézdivásárhelyen. Színpályára lépett: 1905-ben. — Neje: Schwarcz Hajnalka, színésznő, sz. 1888. dec. 21-én, Aradon. 1907-ben vették fel az Orsz. Színészgyestület kötelékébe.

Megyaszi Tolnay Klára, színésznő, sz. 1889. márc. 20-án, Pilismaróton. Színpályára lépett: 1906-ban.

Megyei Kálmánné (Meisel Eugénia), színésznő, sz. 1881. ápr. 18-án, Békéscsábán. 1902-ben lépett a színpályára.

Megyeri Béla, színész, sz. 1896. jún. 28-án, Budapesten. Színpályára lépett: 1922-ben.

Megyeri Dezső (kólyi és dancsházai Jámbor Dezső), színész, színműíró, sz. 1857. márc. 5-én, Pesten, megh. 1913. okt. 14-én, u. o. Édesatyja vármegyei főügyész, majd később koronaügyész volt. Iskoláit a pesti Kálvin-téri református kollégiumban végezte, majd zeneakadémiai növendék is volt. Érettségi után mint másodéves jogász — szülei ellenzése mellett — beállt vándorszínésznek, 1877-ben, Szuper Károly nagykovácsi társulatánál, fizetés nélkül. Ezután tovább kóborol a vidéken, eljut Székesfehérvárra, Szegedre, majd Kolozsvárra (1884. okt.), ahol előbb